

Sygn. akt IX U 393/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania G. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 stycznia 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 11 stycznia 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 393/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.01.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu G. K. (K.) prawa do emerytury, na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., ponieważ w ocenie organu rentowego, nie spełnił on ustawowych warunków do jej uzyskania, w szczególności nie udokumentował, na dzień 01.01.1999r., 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany

poprzez przyznanie prawa do świadczenia wskazując, iż pracował w warunkach szczególnych od 10.06.1974r. do 31.08.1979r. w Przedsiębiorstwie (...), na okoliczność czego przedłożył świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych oraz od 18.09.1979r. do 14.05.1997r. w Przedsiębiorstwie (...), co mogą potwierdzić świadkowie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 11.01.2017r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. - 27 lat, 3 miesiące i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnych lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony jest członkiem OFE, złożył wniosek o przekazanie środków na rachunku z OFE na dochody budżetu państwa.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony od 1.09.1971r. do 31.08.1979r. pracował w Przedsiębiorstwie (...)

Od 1.09.1971r. do 9.06.1974r. jako pracownik młodociany w celu przygotowania zawodowego, od 10.06.1974r. jako pracownik na podstawie umowy o pracę w bazie S. w J..

Ubezpieczony ukończył przyzakładową szkołę zawodową przy Przedsiębiorstwie (...) w R. zdobywając zawód mechanika samochodowego, specjalność silniki spalinowe i pompy wtryskowe.

Baza, w której pracował ubezpieczony obsługiwała wszystkie jastrzębskie kopalnie. Znajdował się tam sprzęt ciężki tj. samochody ciężarowe typu Z., Stary. Samochody te często się psuły. W bazie był duży warsztat, w którym były dwa kanały przelotowe. Wszystkie naprawy odbywały się w kanałach remontowych.

Ubezpieczony po szkole zrobił dodatkowy kurs jako mechanik napraw silników spalinowych i pomp wtryskowych, co się wiązało z wyższym zarobkiem. Było to ogólnozakładowe szkolenie, które odbywało się w R. w T. na miejscu, po godzinach pracy.

Ubezpieczony w T. stale wykonywał prace mechanika samochodowego w kanałach remontowych. Wymieniał resory, skrzynie biegów, sprzęgła. Wszystkie dowozy górników były wykonywane autobusami, które też trzeba było remontować. Samochody codziennie przejeżdżały przez kanał techniczny i jak zauważono jakąś usterkę to przywożono je do bazy. Wszystkie naprawy dokonywane były z kanału remontowego. Konserwacja, wymiana olejów autobusów czy samochodów ciężarowych odbywały się tylko w kanałach remontowych.

Ubezpieczony tylko sporadycznie wykonywał prace przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych. Generalnie nie było takich napraw. Silników spalinowych było mało. Regulację gaźników czy pomp wtryskowych wykonywał jeden ze starszych pracowników, który miał doświadczenie, ale nie miał papierów.

Tabor był potężny. Było około kilkadziesiąt samochodów ciężarowych plus autobusy, które przyjeżdżały z poszczególnych jastrzębskich kopalń na bazę.

Warunki pracy były fatalne. Hala była wysoka, panował w niej przewiew, by pracownicy nie udusili się spalinami. Zimą rury gumowe wyprowadzały spaliny na zewnątrz, by przymknąć drzwi. Zimą z samochodów ciekło błoto, były wycieki oleju, paliwa, wody. Samochody były zakurzone, z resztkami węgla.

T. zapewniał pracownikom mleko, posiłki regeneracyjne.

(dowód: akta osobowe, zeznania świadka N. M., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 35 akt)

Od 18.09.1979r. do 14.05.1997r. ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie (...).

Charakter jego pracy nie zmienił się, nadal pracował jako mechanik w kanałach remontowych.

Przedsiębiorstwo to też było związane z przemysłem węglowym. E. też miał sprzęt ciężki tak jak T., za wyjątkiem rosyjskich Z. i rodzaj napraw był taki sam.

Ubezpieczony dalej naprawiał samochody ciężarowe w kanałach remontowych. Na co dzień zajmował się wymianą oleju, smarowaniem, naprawianiem sprzęgła, tylnych mostów, wałów napędowych, silników.

Wszystkie te naprawy trzeba było wykonywać z kanałów, nie było innej możliwości.

Hala była wysoka, ale ogrzewana, zaś kanały remontowe nie były przelotowe lecz ułożone w poprzek. Było 6 kanałów remontowych.

Ubezpieczony nie miał żadnych obecności nieusprawiedliwionych, miał tylko 2 tygodnie urlopu bezpłatnego na remont domu.

Kiedy ubezpieczony został brygadzystą to zakres jego obowiązków nie zmienił się. Chodziło tylko o podwyższenie stawki. Zdarzało się, że ubezpieczony pokazywał młodszym pracownikom jak należy coś zrobić. Nie miał żadnych czynności administracyjnych jako brygadzysta.

(dowód: akta osobowe, zeznania świadków: M. B. i N. M., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 35 akt)

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków M. B. i N. M. oraz zeznaniom ubezpieczonego, gdyż są logiczne, rzeczowe i wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Przy ocenie materiału sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2016r., poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik,

który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony ukończył 60 lat w dniu(...) oraz, że ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. udokumentował ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, jest członkiem OFE złożył wniosek o przekazanie środków na rachunku z OFE na dochody budżetu państwa.

Spór polegał na ustaleniu czy ubezpieczony, na dzień 01.01.1999r., legitymuje się okresem co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony od 10.06.1974r. do 31.08.1979r. w Przedsiębiorstwie (...) oraz od 18.09.1979r. do 14.05.1997r. w Przedsiębiorstwie (...) pracował jako mechanik w kanałach remontowych, czyli wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu faktycznie prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A Dziale XIV, poz.16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) tj. prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Ubezpieczony w Przedsiębiorstwie (...) dodatkowo sporadycznie wykonywał pracę przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych, czyli wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale XIV, poz. 14 wskazanego rozporządzenia.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania słuchanych w sprawie świadków M. B. i N. M. oraz zeznania ubezpieczonego, które były zgodne i logiczne, korelujące ze sobą oraz wzajemnie się uzupełniające, jak również dokumentacja akt osobowych.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd ustalił, iż zostały spełnione warunki prawa do świadczenia w sytuacji, gdy przy uwzględnieniu spornych okresów pracy w warunkach szczególnych uznanych przez Sąd, ubezpieczony posiada, na dzień 01.01.1999r., wymagany co najmniej 15 -letni okres takiej pracy i stąd, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 11 stycznia 2017, tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Sędzia